

526/184

Morjè.

Ko sem bil konec septembra nekaj časa v Jerenini, ali kakor tam ljudje govoré, v Jerenini na Stajerskem, kjer stoji tista kapelica, v kateri sta, kakor pripovedujejo, sv. Čil in Metod sv. mašo brala, in za katero, da bi se poleptala, je neki tamotnji g. Kaplan Zadravec na smrtno nro zapisal veči del svojega premoženja: pozvedoval sem po marničém, ali zvedel sem le malo malo in to je to le:

Duèe fishk otok, ki so brez kista umrli, se imenujejo Morjè in letajo v podobi tièev pod nebom in nekako čudno žvižgajo in če pastirje dobe pri ognju, očé jim izkopljejo in oženj razkrampgajo. Tudi Hudourniki jim pravijo; toda meni se xdi, da Hudourniki in pa Morjè je dvoje, ker pravijo Morjè so kužli kakor Hudourniki — le otoci Dolge v novi Kuriji in jih ni domu od ognja spraviti, jim je treba samo reči: le čaj, te bodo Morjè, in gotovo gredo k pokoju.